

Миндо. (Като го погледва внимателно, че е разбралъ добавя), благослови и пийни.

Лесо. (Хваналъ бѣклицата сърдчно). Хайде, свети Никола да е на помощъ. Чудо е направилъ светеца въ морето — чудо да направи въ тази къща: (надига бѣклицата).

— Отъ твоята уста на свети Никола въ ушитѣ.

— Пѣкъ и винцето го бива,

— Жена, Лесо ще похапне съ насъ. Ами я да пратимъ и на Лесойца нѣщо, да похапне съ децата.

Жена му щомъ чува повелята на мъжа си, почва да реже опашката.

— Пѣкъ напълни и малката бѣклица, отрежи и малко хлѣбъ отъ нашия, та да види тя какъ се гощава бай ѝ Миндо на Никулдень.

— Да си живъ и здравъ Миндо. Много ще се зарадватъ децата.

— Хайде Лесо, пийни му, че шарана обича да плува.

— (Пие и като подава бѣклицата пакъ я сочи).

— (Като му клюмва съ глава да мълчи, запитва го да отбие въпроса). Какъ отива твоето иманярство?

— Ще дойде единъ турчинъ отъ Анадола; знае имането на черковището...

— А чувалъ съмъ, че тамъ като бѣгалъ Сюлеманъ Паша, заровилъ си хазната.

— Ехъ да се намѣри то — че азъ да те поканя на вечеря, та да видишъ.

— Дай Боже. И свети Никола да помага.

Нахрани ли се: Миндо се прекръства, а следъ него и другитѣ.